

ȘCOLILE CONFESIONALE DIN COMUNA BOIU

Ion Eugen Sârbu

Primele școli la Boiu, județul Mureș, au fost școlile confesionale. În secolul al XIX-lea au existat două școli confesionale: una a românilor ortodocși și una a maghiarilor reformati.

1. Școala Confesională Reformată (*Școala ungurească*)

Școala Confesională Reformată a maghiarilor, a devenit din 1907 și până la 1918 școală de stat cu predare în limba maghiară și a funcționat până în anul 1946.

Nu știm exact de când funcționează, deoarece în urma unui incendiu din anul 1864 au fost distruse importante documente ale Bisericii Reformate. În documentele parohiei reformate Boiu, informații despre școală și despre elevii școlii am întâlnit începând cu anul 1878. Nu știm unde se țineau cursurile până pe le 1878, însă din acest an datează un plan de construire a școlii.¹ Contractul de construire a școlii a fost semnat în anul 1888, pe vremea învățătorului Barabás János.² Format din două încăperi, edificiul școlii aparținea Bisericii Reformate, iar în 1907 acest edificiu este în folosința statului (aici funcționa școala de stat).

Din anul 1907 și până la 1918 școala confesională maghiară a devenit școală de stat. În 1907 a intervenit o convenție între „*Ministerul cultelor și de învățământ a Ungariei*” și Biserica Reformată din Boiu, în urma căreia ministerul a instalat școala de stat în edificiul bisericii, cu obligația ca la această școală să fie numit întotdeauna un învățător de religie reformată.³ În anul școlar 1916-1917 școala avea două săli de clasă și doi învățători.⁴

După anul 1918 în același edificiu, funcționa învățământul de stat pentru maghiari, care apare în documente: „*școala primară particulară confesională reformată*”. După unirea din 1918 biserica susținea în continuare „*învățământul pentru maghiari*”, iar primăria comunei Boiu confirma, în anul 1925, că până atunci nu a fost plătită nici o chirie bisericii.⁵

Procesele verbale de inspecție a școlii, din perioada interbelică, ne relevă o serie de aspecte ale procesului de învățământ și problemele apărute după 1918 cu învățarea limbii române. Autoritățile centrale arătau faptul că mulți învățători și profesori din „*învățământul minoritar și confesional*” nu

¹ Direcția Județeană a Arhivelor Statului Mureș, Fond – Parohia reformată Boiu, dosar nr.3, fila 1-2.

² Idem, dosar nr. 4, fila 1.

³ Idem, dosar nr. 16, fila 6

⁴ Idem, dosar nr. 94, fila 2.

⁵ Idem, dosar nr. 12, fila 2.

cunosc limba română, iar pentru a remedia aceste neajunsuri urmau să susțină examene „de cunoștință a limbii române”⁶. Dintr-un orar pe anul școlar 1934/1924 putem vedea care era programul ce viza învățarea limbii române de către elevii maghiari.⁷ În fiecare zi, de luni până sâmbătă, aveau două ore de conversație și scriere în limba română.

Cu ocazia unei inspecții făcută la „școala confesională reformată din com. Boiu” la data de 7 decembrie 1925 s-au constatat o serie de aspecte care arătau „slabul progres al învățării limbii române”.⁸

În procesul verbal de inspecție se constată următoarele:

„I. Propune Dl. învățător Sabó Andrei înv. titular. Am aflat prezenți 29 de elevi care i-am examinat la limba română, istorie, geografie, limba maghiară și aritmetică. Progresul limbii e slab și anume: din geografie în românește abia pot spune ținutul, județul și capitala. Să poată descrie ceva nici vorbă. Din istorie în trimestrul I întreg abia au învățat românește despre romani și întemeierea Romei. Și aceste două lecții le recitează mecanic fără înțeles. Poezii sau cântări românești nu s-au învățat. Am încercat în limba maghiară să mă conving dacă au elevii noțiunea de patrie? Nici unul nu a știut ce e patria. Despre datoriile ce aveau față de ea – toți cetățenii ei – nici idee. Peste tot față de patrie sau de educație cătuși de puțin de patriotism nu se poate vorbi. România e tratată cum s-ar trata eventual Patagonia.

II. Registrele școlare sunt mulțumitor purtate.

III. Localul este necorespunzător are 96, 312 m³, revenind asupra unui elev 214 m³ aer. Ușile și în special fereștile – cu un rând de aripi – foarte slabe. Cuptorul nu poate încălzi îndeajuns sala de clasă.

IV. Învățătorul nu știe românește. Față de anul trecut nu pot constata niciun progres. Examenul de limba română nu l-a trecut cu succes. Autorizație de funcționare de la minister nu are”⁹.

Am reprodus întreg textul procesului verbal de inspecție din 7 decembrie 1925, semnat de „revizor școl. Cornel S.”, pentru a se observa termenii gravi în care era descrisă situația „lipsei de progres” în însușirea limbii române și a valorilor „patriotice”, impuse de noua ordine politică de după 1918 etnicilor maghiari.

O problemă care se punea din partea bisericii, în anul 1926, era necesitatea unui al doilea învățător, deoarece numărul elevilor era în jur de 70, însă întrebarea era dacă există acoperire financiară pentru acesta, dacă

⁶ Idem, dosar nr. 40, fila 1.

⁷ Idem, dosar nr. 39.

⁸ Idem, dosar nr.42.

⁹ *Ibidem*.

corespund cele două încăperi și dacă există două locuințe pentru învățători. Nu știm exact de când a crescut numărul învățătorilor.

În anul 1930/1931 școala confesională maghiară s-a mutat într-un alt local (în camerele din spatele biserici).¹⁰ Se pare că noul local unde funcționa școala era impropriu pentru un învățământ de 7 clase. Întru-un alt proces verbal din anul 1932, rezultat în urma unei inspecții făcute de o comisie din care făcea parte și un delegat al ministerului, s-a constatat – printre altele - că localul „*nu corespunde din nici o privință*” pentru un învățământ cu 7 clase.¹¹ În același document, președintele comisiei de inspecție I. Marian, propunea ca pe viitor „*pentru a se ajunge în învățământ la un mai bun rezultat*” școala confesională maghiară să funcționeze cu 4 clase, astfel s-ar putea evita „*neajunsurile care le întâmpină învățământul în 7 clase* „. Cu toate acestea școala a continuat încă mult timp să funcționeze cu 7 clase.

Între documentele cu referire la școala reformată maghiară se află și un inventar al mobilierului și materialului didactic ce se găsea în anul 1932: portretul „Majestății sale Regele Carol” (1 buc.); stema țării (3 buc.); drapelul țării (1 buc.); bănci pentru elevi vopsite (13 buc.); masă pentru învățător (1 buc.); scaun pentru învățător (2 buc.); cuier pentru elevi (1 buc.); cuier pentru învățător (1 buc.); sobă (2 buc.); mașină de socotit (1 buc.); tablă cu suport (2 buc.); Harta României (1 buc.); Harta Jud. Târnava Mare (1 buc.); Harta Europei (1 buc.); Harta Asiei (1 buc.); Harta Africii (1 buc.); Harta Americii de Nord (1 buc.); Harta Americii de Sud (1 buc.); Harta Oceaniei (1 buc.); Harta Palestinei (1 buc.); plan - globul (1 buc.); chipuri istorice (2 buc.); chipuri intuitive animale (7 buc.); chipuri intuitive plante (2 buc.); Harta politică a României (2 buc.); tablouri de ceti[?] (11); ordin de clasă (3 buc.); ulcici și vedre (7 buc.); cărți în bibliotecă (31 buc.); aparatul cir. al omului (2 buc.).¹²

În anul 1936 școala funcționa cu doi învățători, iar în urma unei inspecții s-a constatat o îmbunătățire a situației. Autorizație de funcționare avea doar pentru unul, actele „*pentru postul al doilea s-au înaintat locului în drept deja în anul 1930, dar până în prezent nu a sosit nici un răspuns*”.¹³ La acea dată școala este găsită într-o stare mai bună: localul avea două săli de clasă corespunzătoare și curte bine întreținute; mobilierul aproape complet, iar materialele didactice suficiente; registrele școlii în ordine și la zi; unul dintre

¹⁰ Idem, dosar nr. 16, fila 5-6

¹¹ Idem, dosar nr. 18, fila 3.

¹² Idem, dosar nr. 15, filele 1-4.

¹³ Idem, dosar nr. 74, fila 2.

învățători, Maksay Károly, are certificat de limba română din anul 1931, iar în 1935 a mai fost la un curs de limba română de 6 săptămâni¹⁴.

În următorii ani sunt constatate „progrese ale elevilor” iar biblioteca școlii își sporește numărul volumelor (în 1939 în bibliotecă erau: 48 vol. maghiară și 8 volume română).¹⁵

Școala reformată maghiară a funcționat cu 7 clase până în anul 1943, din acest an având doar 4 clase. În anul școlar 1943/1944 avem deja 26 de elevi maghiari la „școala românească”.¹⁶ Elevii de clasele V, VI și VII urmau să frecventeze școala de stat cu predare în limba română. Lucaci Carol, elev la acea vreme, a reținut faptul că din prima generație care a trecut la „școala românească” doar 2 elevi maghiari au reușit să termine șapte clase; el și Sūto Daniel.¹⁷ Documentele ne relevă faptul că în anul școlar 1944/1945 în școala reformată mai învățau 52 de elevi.¹⁸

În documentele de arhivă aflate la *Direcția Județeană a Arhivelor Statului Mureș*, informațiile despre Școala Confesională Reformată din Boiu se opresc în anul 1946. Este posibil ca după anul școlar 1945/1946, școala reformată să fi fost desființată, funcționând mai departe ca secție în cadrul Școlii Generale Boiu. Totuși este posibil, ca școala confesională să mai fi funcționat cu câteva clase primare până în anul 1947/1948, deoarece la școala din Boiu se află astăzi un registru al claselor maghiare pe care este aplicată o ștampilă, bilingvă, a Școlii Reformate Boiu. În cadrul școlii de stat, secția maghiară avea învățământ primar, până în anul 2000 cu două clase, iar în prezent cu o singură clasă maghiară combinată (I-IV).

Elevii erau în marea lor majoritate reformați. Începând cu anul 1901 avem o evidență a elevilor care frecventau școala până în anul 1945. În marea lor majoritate elevii erau maghiari, însă am întâlnit faptul că în anul 1927 frecventau școala și 12 țigănci, iar în unele cazuri apare menționat și un român.¹⁹ Probabil că au mai fost țigani și în alți ani însă nu sunt menționați în evidențele găsite de noi. Pentru a vedea evoluția de ansamblu a efectivelor de copii ce au frecventat școala reformată maghiară, am reprodus câteva dintre aceste date în tabelul de mai jos.²⁰

---

¹⁴ *Ibidem*.

¹⁵ *Idem*, dosare 85-86.

¹⁶ *Idem*, dosar nr. 95, fila 6.

¹⁷ Interviu din 4 aug. 2008 cu Lucaci Carol (77 ani).

¹⁸ *Direcția Județeană a Arhivelor Statului Mureș*, Fond – Parohia reformată Boiu, dosar nr. 95, fila 4.

¹⁹ *Idem*, dosar nr. 53.

²⁰ *Idem*, dosare 1-95.

Nr. ctr.	An școlar	Total elevi	Fete	Băieți
1.	1901-1902	63	-	-
2.	1905-1906	63	-	-
3.	1910-1911	69	-	-
4.	1916-1917	82	35	47
5.	1926-1927	76	-	-
6.	1931-1932	68	37	39
7.	1935-1936	98	-	-
8.	1940-1941	74		
9.	1944-1945	52	24	28

Învățătorii maghiari care au activat în școala maghiară erau veniți din diferite locuri și stăteau la Boiu într-o locuință, un imobil al Biserici Reformate. Pe la 1878 întâlnim un singur învățător, apoi înainte de anul 1918 apar doi, însă până în 1930 iarăși unul singur, pentru ca apoi să avem din nou doi învățători până în 1945.

Pe baza informațiilor din documentele Biserici Reformate din Boiu, am realizat o listă a învățătorilor, fără a avea pretenția că aceasta este completă.²¹ Credem că numele nu sunt scrise întotdeauna corect în limba maghiară, noi le-am preluat din documente, însă probabil unii revizori școlari, care au întocmit procese verbale, erau români.

Învățători: Bartha János (1884-1915; a fost preot și probabil și învățător), Rákosy Bálint (1920-1942), Szabó Andrei (1925-1929), Kórodi József (1930-1931), Panati Agnes (1931-1932), Szabó Sarolta (1932-1933); Maksay Károly (1933-1942 – înv. și director de școală), Imreh Anna (1933-1934), Szabó Sára (1935-1936), Faray Ibolya (1936-1937), Kukacsfy Sára (1938-1941), Mandó Mihály (1941), Berde Árpád (1941-1943), Orbán Hajnalka (1942-1943), Szabó Irén (1944-1945).

---

²¹ Idem, dosare 1-95.

Fotografie de grup a elevilor Școlii Confesionale Maghiare – 1941. (printre ultimii elevi care au învățat în vechea școală; în centru dir. - învă. Maksay Károly, iar în stânga lui învă. Kukacsfy Sára)

2. Școala Confesională Ortodoxă

Cele mai vechi informații despre învățământ confesional la Boiu, le avem dintr-o circulară bisericească pentru probleme școlare, trimisă de la Sibiu în 1845. Prin aceasta se arată că de datoria preoților este de a îndemna poporul „nu numai în școala noastră a învăța, ci unde sunt școli ungurești și nemțești să-i trimită a învăța și ungurește și nemțește că noi avem lipsă și de acele limbi”.²² În a doua jumătate a secolului XIX școala funcționa în case închiriate de biserică, iar la plata învățătorului contribuiau părinții cu bani sau cu „bucate”. Din documentele biserici reiese faptul că inundația din 1870 a perturbat activitatea școlii „din cauza inundației și sărăciei nu s-a putut susține școala până în anul 1874”.²³ Totuși credem că ea a funcționat deoarece am întâlnit o evidență a „copiilor obligați de școală” pe anul 1872/1873, însă nu știm câți dintre aceștia frecventau cursurile. În anul 1874 biserica a închiriat o casă pentru școală, însă în anul 1876 aceasta era „prea îngustă pentru copii de vârstă școlară”.²⁴ În document nu se specifică câte camere avea. Pentru a rezolva problema spațiului s-a făcut un program cu două serii, după cum urmează:

„- pruncii între 6-12 ani umblă luni, marți, miercuri și joi înainte de amiază și apoi vineri toată ziua;

²² Marcu Mihail Deleanu, *Memorial istoric și etolingvistic*, Ed. Timpul, Reșița, 2003, p.322.

²³ Direcția Județeană a Arhivelor Statului Mureș, Fond – Parohia reformată Boiu, dosar nr. 6, fila 70,

²⁴ *Ibidem*,

- pruncele între 6-12 ani umblă luni, marți, miercuri și joi după amiază regulat;

- cei de la 13-15 ani pruncii și pruncele sâmbătă toată ziua înainte de masă și după masă”.²⁵

Școala

confesională a fost construită în anul 1901, dar problema construirii ei s-a pus în cadrul comunității bisericești încă din 29 aprilie 1890, când „sinodul parohial anual hotărăște ca din vara anului curent în curtea biserici celei noi să se construiască

școala”.²⁶ Clădirea școlii avea 4 săli de clasă și a funcționat ca școală confesională până la 1918. După evenimentele de la 1918 și până în 1937 a devenit școală de stat pentru români.

Elevisii școlii confesionale sunt consemnați numeric în documentele Bisericii Ortodoxe. Noi am întâlnit o situație detaliată pe categorii de vârstă și pe sexe a „copiilor obligați de școală” în perioada 1872- 1874 (cuprinzând Boiu Mare și Boiu Mic).²⁷

La Școala Ortodoxă din Boiu Mare sunt înregistrați pentru anul 1874/1875 21 de copii „Zigani” (țigani), dintre care 17 între 6-12 ani și 4 între 13-15 ani.²⁸ În același document se menționează faptul că în Boiu Mic nu erau copii de țigani „numai copii de români”.

Cele mai vechi informații despre efectivele de elevi (copii de vârstă școlară) le avem de pe la 1861, din documentele Bisericii Ortodoxe, însă nu putem ști exact câți dintre aceștia aveau o frecvență regulată și câți nu mergeau la școală. Cu siguranță nu toți mergeau la școală, fapt confirmat de situația pe anul școlar 1874/1875 când din 169 de „copii obligați de școală” doar 88 (38 de băieți și 50 de fete) aveau o frecvență regulată, iar 63 „au absentat anul întreg”.²⁹ Dintre cei 88 doar 35 mergeau la școală „iarna și vara” restul numai iarna. Din cauza situației economice precare și a nevoii

²⁵ *Ibidem*.

²⁶ *Ibidem*, fila 94.

²⁷ *Ibidem*, fila 34.

²⁸ *Ibidem*, fila 36.

²⁹ *Ibidem*, fila 39.

de brațe de muncă în familie, copiii erau duși la vârste destul de fragede la munca câmpului, având mai puțin timp pentru școală.

Pe baza informațiilor găsite în documentele biserici am realizat tabelul de mai jos care conține numărul elevilor de vârstă școlară.³⁰

Nr.ctr.	Anul	Băieți	fete	total
1.	1861	64	47	111
2.	1862	54	51	105
3.	1864	57	53	110
4.	1865	60	61	121
5	1872/1873	84	63	147
6.	1873/1874	80	82	160
7.	1874/1875	87	82	169
8.	1877/1878 (doar între 6-12 ani)	52	63	115
9.	1891/1891	-	-	135

În Monografia Județului Târnava Mare există o statistică a populației școlare pentru perioada 1915-1818. La Școala Confesională din Boiu sunt consemnați 100 de elevi înscriși, din care 90 frecventau școala, iar 82 au fost declarați promovați.³¹

Învățătorii școlii confesionale ortodoxe erau plătiți de biserică prin contribuția părinților. Se pare că la 1918 în școala din Boiu erau doi învățători.³² Noi am întâlnit până la 1918 trei nume de învățători: Patriche Boiu (1874-1880), Zaharie Drăghici (1880 - mai era încă în anul 1891) și Mihail Ranga (era învățător în 1911).³³

Punerea pietrei de temelie a școlii - 1934

³⁰ *Ibidem*, filele 33-39.

³¹ *Monografia Județului Târnava Mare*, 1943, p 326,

³² *Ibidem*.

³³ *Direcția Județeană a Arhivelor Statului Mureș*, Fond – Parohia reformată Boiu, dosar nr. 6.

După 1918 școală de stat devine fosta școală confesională ortodoxă. Școala a funcționat în vechea clădire construită la 1901, cu două săli de clasă. În anul 1934 s-a pus piatra de temelie a școlii actuale construite între anii 1934-1937.³⁴ Clădirea se înscrie în modelul școlilor construite în perioada interbelică, când în întreg județul Târnava Mare s-au construit 46 de școli.³⁵ Costurile totale ale construcției s-au ridicat la 1 600 000 lei; din această sumă fondurile au fost: 950 000 date de comună (fonduri proprii), 200 000 prestația localnicilor și doar 450 000 date de stat.³⁶ Primele generații de elevi au învățat în această școală începând cu anul 1937.

Școala confesională ortodoxă din Topa (școala veche) – a existat încă din a doua jumătate a secolului XIX. Școala a funcționat cu siguranță înainte de anul 1878 când a fost terminată „*casa de școală*”, înainte de această dată nu știm unde s-au ținut cursurile.

Școala a fost ridicată din banii bisericii și terminată în anul 1878, când, sub păstoria preotului Ilie Ioanovici, comitetul parohial a hotărât „*să se procure toate materialele trebuincioase de tâmplărie și până la începerea anului școlar următoriu să se ridice școala.*”³⁷ În aceeași hotărâre a comitetului parohial se menționa că tot pe anul școlar viitor se va organiza un concurs pentru un învățător calificat. Pentru realizarea obiectivului de a se termina școala erau împuterniciți: epitropul Ioan Boitoș, Constantin Boitoș, Ioan Teșculă și Mihai Boitoș.³⁸

În documente nu am întâlnit menționat locul unde era situată școala, însă alte informații ne pot indica acest lucru. Aproape sigur școala era situată mai în jos de biserică veche din mijlocul satului, în aceeași grădină. Ne bazăm atât pe informații orale,³⁹ cât și pe procesele verbale de arendare a pământului bisericii, care menționează un loc sub forma „*grădina școlii și bisericii și mormintele*” (loc arendat în anul 1882 lui Ilie Boitoș și lui Bodolean ...?).⁴⁰

Nu știm exact câte camere avea școala, dar știm că „*odaia din apoi a școlii amenințată cu ruinarea*” urma să fie demolată în anul 1909, materialul rezultat trebuia valorificat în bani „*reparându-se apoi acoperișul școlii rămase*”.⁴¹

³⁴ Arhiva Școlii Generale Boiu.

³⁵ *Monografia Județului Târnava Mare*, 1943, p. 320.

³⁶ *Ibidem*, p. 200.

³⁷ ³⁷ *Însemnări ale preotului Dumitru Ionescu*, consultate în iulie 2009, în fosta locuință din Alba Iulia, dosar nr.4, fila 9;

³⁸ *Ibidem*.

³⁹ Interviu din 28 august 2009 cu Ioan Țifrea (85 ani) și Aurel Șuteu (85).

⁴⁰ *Direcția Județeană a Arhivelor Statului Mureș*, Fond – Parohia Ortodoxă Topa, dosar nr.4, fila 11;

⁴¹ *Ibidem*, fila 19;

Cheltuielile școlii erau suportate de comunitate, inclusiv plata învățătorului. Dintre învățătorii care au activat la Țopa înainte de 1918 an i-am întâlnit menționați în documente pe: Zaharie Drăghici (1880; era învățător și la Boiu), Ioan Munteanu (1895), Partenie Crișan (1903) – ordinea este cronologică, nu am putut stabili perioada exactă în care au activat.⁴²

Populația școlară nu era foarte numeroasă și nici nu avea cum dacă ne gândim la ce populație avea localitatea. Informații despre *elevii de școală din Boiu Mic* avem de pe la 1872 și știm că erau în număr de 49 „copii și copile”.⁴³

În tabelul de mai jos am reținut cifrele „copiilor obligați de școală”, raportate la frecvența școlară, a elevilor cuprinși între vârsta de 6 -15 ani, pe parcursul a doi ani școlari.⁴⁴

Nr. ctr.	Anul	Copii obligați de școală			Frecvențează	Observații
		Băieți	Fete	Total		
1	1873/1874	21	20	40	33	
2	1874/1875	19	18	37	34	„Nici unul de Țigani” (este menționat în document)

În ultimii trei ani înainte de unirea din 1918 media elevilor din Țopa a fost: înscriși 26, din care au frecventat 20 și au promovat 18.⁴⁵

După anul 1918 cursurile s-au desfășurat în continuare în fosta școală confesională care a devenit școală de stat până în anul 1926.

Școlile confesionale au avut un rol important, mai ales pentru români, în contextul politicii promovate de autoritățile austro-ungare. Comunitatea locală a înțeles rolul școlii și s-a implicat, cu mijloacele pe care le avea, în instruirea copiilor. După 1918, pentru maghiari școala confesională capătă o mai mare importanță, în noul context politic.

⁴² *Ibidem*, filele 11-23.

⁴³ Direcția Județeană a Arhivelor Statului Mureș, Fond – Parohia reformată Boiu, dosar nr. 6, fila 36;

⁴⁴ *Ibidem*, filele 36-39.

⁴⁵ *Monografia Județului Târnava Mare*, 1943, p. 328;

CONFESSONAL SCHOOLS IN THE BOIU COMMUNITY (Summary)

The first schools in Boiu were confessional schools. In the XIXth century there were two confessional schools: one of the orthodox Romanians and one of the reformed Hungarians.

The Reformed Confessional School of the Hungarians became from 1907 to 1918 a state school teaching in Hungarian language, and functioned until 1964.

The Orthodox Confessional School was built in 1901. The building of the school had 4 classrooms and functioned as a confessional school until 1918. After this year, the Orthodox Confessional school became a state school.

Cuvinte cheie: școală confesională, biserică, ortodoxă, reformată, Boiu, Țopa

Keywords: confessional school, church, orthodox, reformed, Boiu, Țopa.

